

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 95/2016-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Vesne Vrbetić kao predsjednice vijeća te Žarka Dundovića i Ratka Ščekića kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marijane Kutnjak Čaleta kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog S. M. i drugih, zbog kaznenog djela iz članka 271. stavka 2. u vezi s člankom 265. stavkom 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 110/97., 27/98. – ispravak, 50/00. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 105/04. – dalje: KZ/97.) i dr., odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika S. M., A. T., P. M., M. M., M. K., I. R. te pravne osobe B. d.d. podnesenim protiv presude Županijskog suda u Splitu od 24. travnja 2015. broj K-43/05, u sjednici održanoj 15. siječnja 2020. u prisutnosti u javnom dijelu sjednice branitelja optuženog S. M., odvjetnika P. J., branitelja optuženog M. M., odvjetnika B. B., i branitelja optuženog I. R., odvjetnika Z. D.,

r i j e š i o j e :

I. Prihvaća se žalba optuženog S. M., a u povodu te žalbe i žalbi optuženika A. T., P. M., M. M. i M. K., po službenoj dužnosti i u odnosu na te optuženike, ukida se pobijana presuda u odnosu na točku 1) izreke te presude i predmet u tom dijelu upućuje prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Usljed gornje odluke, žalba državnog odvjetnika u odnosu na točku 1) izreke pobijane presude te žalbe optuženika A. T., P. M., M. M. i M. K. su bespredmetne.

II. Prihvaćaju se žalbe optuženog I. R. i optužene pravne osobe B. d.d., ukida se pobijana presuda u odnosu na točku 2) izreke te presude i predmet u tom dijelu upućuje prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Usljed gornje odluke, žalba državnog odvjetnika u odnosu na točku 2) izreke pobijane presude je bespredmetna.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom Županijskog suda u Splitu, pod točkom I. izreke, optuženici S. M., A. T., P. M. i M. M. proglašeni su krivim zbog teškog kaznenog djela

protiv opće sigurnosti iz članka 271. stavka 2. u vezi s člankom 265. stavkom 2. KZ/97., a optuženi M. K. zbog teškog kaznenog djela protiv opće sigurnosti iz članka 271. stavka 4. u vezi s člankom 263. stavkom 4. KZ/97., opisana u točki 1) izreke pa su optuženici S. M., A. T., P. M. i M. M., na temelju članka 271. stavka 2. KZ/97., osuđeni na kazne zatvora od po 3 (tri) godine svaki, a optuženi M. K. je, na temelju članka 271. stavka 4. KZ/97. uz, doduše pogrešnu, primjenu odredbe članka 57. stavka 2. točke) KZ/97., osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine. Na temelju članka 63. KZ/97., svim optuženicima je u izrečene kazne zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 11. studenog 2004. do 2. prosinca 2004.

Ujedno su optuženici I. R. i pravna osoba B. d.d. proglašeni krivim zbog kaznenog djela dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom iz članka 215. stavaka 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11. – dalje: KZ/11.), opisano u točki 2) izreke pa je optuženi I. R., na temelju istih zakonskih odredaba, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine te mu je, na temelju članka 56. KZ/11., izrečena uvjetna osuda tako da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ako optuženik u roku od 3 (tri) godine od pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo, dok je optužena pravna osoba B. d.d., na temelju članka 3. stavka 1. u vezi s člankom 8. i 10. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela („Narodne novine“ broj 151/03., 110/07., 45/11. i 143/12.) kažnjena novčanom kaznom od 600.000,00 (šestotisuća) kuna.

Na temelju odredbe članka 122. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 110/97., 27/98., 58/98., 112/99., 58/02., 143/02. i 115/06. – dalje: ZKP/97.) optuženici S. M., A. T., P. M., M. M., M. K., I. R. i pravna osoba B. d.d. su obvezani nadoknaditi troškove kaznenog postupka u sveukupnom iznosu od po 1.645,42 kune svaki i to na ime troškova vještačenja uzroka nastanka požara svaki u iznosu od po 645,42 kune te na ime paušala svaki u iznosu od po 1.000,00 kuna.

Istom je presudom, na temelju članka 353. stavka 3. ZKP/97., odbijena optužba protiv optuženog S. V. da bi počinio kazneno djelo dovođenja u opasnost života i imovine opće opasnom radnjom ili sredstvom iz članka 215. stavka 1. i 2. KZ/11. opisano u točki IV) izreke te presude i protiv optužene pravne osobe I. d.o.o. K. da bi počinilo kazneno djelo dovođenja u opasnost života i imovine opće opasnom radnjom ili sredstvom iz članka 215. stavka 1. i 2. KZ/11. opisano u točki V) izreke te presude.

Na temelju članka 123. stavka 1. ZKP/97. odlučeno je da u odnosu na taj dio presude troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Protiv osuđujućeg dijela te presude žalbu su podnijeli državni odvjetnik i optuženici S. M., A. T., P. M., M. M., M. K., I. R. te optužena pravna osoba B. d.d.

Državni odvjetnik se žali zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i optuženicima S. M., A. T., P. M., M. M. i M. K. izrekne kazne zatvora u duljem trajanju, a optuženom I. R. uvjetna osuda s duljim rokom trajanja kazne zatvora i rokom provjeravanja.

Optuženi S. M. se žali po branitelju, odvjetniku P. J., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog

stanja i odluke o kaznenoj sankciji, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Optuženi A. T. se žali po branitelju, odvjetniku mr. sc. Ž. G., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da „okrivljenika pod 2. A. T. bude oslobođi od optužbe da je počinio utuženo kazneno djelo“, podredno da se pobijana presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Optuženi P. M. žali se po braniteljici, odvjetnici L. K., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da „okrivljenika pod 3. P. M. oslobodi od optužbe da je počinio kazneno djelo“, podredno da se pobijana presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Optuženi M. M. žali se po branitelju, odvjetniku B. B., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona, odluke o kaznenoj sankciji i odluke o troškovima postupka, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da „četrtooptuženi M. M. bude u cijelosti oslobođen od optužbe odnosno da se optužba u odnosu na njega odbije u cijelosti“, podredno da se pobijana presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Optuženi M. K. žali se po branitelju, odvjetniku M. V., zbog „povrede odredaba postupka“, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, „pogrešne primjene materijalnog prava“ i odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da se „optuženi pod 5. M. K. oslobađa od odgovornosti“, podredno da se pobijana presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Optuženi I. R. žali se po branitelju, odvjetniku Z. D., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona, „odluke o kaznenim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi, troškovima kaznenog postupka, imovinskopravnim zahtjevima te zbog odluke o objavi presude u sredstvima javnog priopćavanja“, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine u odnosu na optuženog I. R., odnosno da se pobijana presuda preinači na način da se donese presuda kojom se optužba odbija.

Optužena pravna osoba B. d.d. žali se po branitelju, odvjetniku J. Č., zbog „svih žalbenih osnova u smislu članka 467. Zakona o kaznenom postupku (ZKP/08) i to baš zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, zbog povrede zakona, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kao i odluke o kazni“, s prijedlogom da se „glede kaznenog djela koje se stavlja na teret optuženiku I. R. i optuženoj pravnoj osobi B. d.d. donese presudu kojom se optužba odbija, podredno da se uvažavanjem žalbe donese presuda kojom se optužena pravna osoba oslobađa od optužbe, a u krajnjem slučaju da se žalba uvaži na način da se presuda ukine, te predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno raspravljanje i odlučivanje“.

Branitelji optuženika S. M., A. T., P. M., M. M., I. R. i pravne osobe B. d.d. su u žalbama tražili da se o održavanju sjednice vijeća izvijeste optuženici i njihovi branitelji.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Spis je, u skladu s odredbom članka 474. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13. i 152/14.), prije dostave sucu izvjestitelju dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Sjednica vijeća je održana u nazočnosti branitelja optuženog S. M., odvjetnika P. J., branitelja optuženog M. M., odvjetnika B. B., i branitelja optuženog I. R., odvjetnika Z. D., a, u skladu s odredbom članka 475. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje: ZKP/08.), u odsutnosti zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, optuženika S. M., A. T., P. M., M. M., I. R. i predstavnika pravne osobe B. d.d. Z. B., kao i branitelja optuženog A. T., odvjetnika mr. sc. Ž. G., braniteljice optuženog P. M., odvjetnice T. K. Š., te branitelja optužene pravne osobe, odvjetnika J. Č., koji su o sjednici uredno obaviješteni.

Žalbe optuženika S. M., I. R. i pravne osobe B. d.d. su osnovane, dok su žalbe državnog odvjetnika i optuženika A. T., P. M., M. M. i M. K. bespredmetne.

U odnosu na točku I. izreke

Žaleći se zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. optuženi S. M. u žalbi tvrdi da izreka pobijane presude u točki 1) ne sadrži činjenice i okolnosti iz kojih bi se moglo zaključiti bilo što o voljnoj komponenti krivnje optuženika S. M., A. T., P. M. i M. M. pa nije jasno na osnovu čega je postupanje tih optuženika kvalificirano kao kazneno djelo iz članka 271. stavka 2. u vezi s člankom 265. stavkom 2. KZ/97., odnosno kao teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti počinjeno s namjerom, što taj dio izreke presude čini nerazumljivom.

U navedenom je optuženi S. M. u pravu.

Optuženici S. M., A. T., P. R. i M. M. pobijanom presudom proglašeni su krivim da su radnjama opisanim u točki 1) izreke počinili kazneno djelo oštećenja zaštitnih naprava na radu iz članka 265. stavka 2. KZ/97., kvalificiranog teškom posljedicom i to smrću više osoba, a što je prvostupanjski sud pravno označio kao kazneno djelo iz članka 271. stavka 2. KZ/97. u vezi s člankom 265. stavkom 2. KZ/97.

Osnovano optuženi S. M. u žalbi tvrdi da izreka pobijane presude u točki 1) ne sadrži činjenice i okolnosti iz kojih bi se moglo zaključiti bilo što o voljnoj komponenti krivnje optuženika S. M., A. T., P. M. i M. M.

Naime, analizirajući činjenični opis u točki 1) izreke pobijane presude, pri označavanju oblika krivnje za ovo kazneno djelo vidljivo je da se u istome navodi samo intelektualna sastavnica u postupanju optuženika S. M., A. T., P. R. i M. M. označavajući je

riječima „.....iako su bili svjesni da time izravno krše prethodne citirane odredbe pozitivnih pravnih propisa o zaštiti na radu i zaštiti od požara i da zbog toga može biti prouzročena opasnost za djelatnike na čišćenju pur pjene, pogotovo ako budu istodobno obavljani radovi na čišćenju pur pjene i autogenom rezanju čelične oplata broda s izvanjske strane prema unutra, pa nisu poduzeli nikakve mjere iz njihove nadležnosti da takav način obavljanja rada spriječe, iako su znali da se pur-pjena lako može upaliti i taliti pri dodiru s česticama koje padaju iz autogenog aparata i koje pri taljenju prouzrokuju smrtonosne plinove....“. Međutim, u nastavku činjeničnog opisa nedostaje oznaka voljne sastavnice u postupanju optuženika, nužna sastavnica opisa određenog oblika krivnje.

Pri tome treba napomenuti da činjeničnim opisom u tom dijelu pobijane presude opisani oblik svijesti o mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice (intelektualna sastavnica) može biti dijelom kako neizravne namjere (kada optuženici postupaju svjesni da mogu počinuti djelo pa pristaju na mogućnost nastanka požara ili moguće opasnosti za radnike), tako i svjesnog nehaja (kada optuženici postupaju svjesni da mogu počinuti djelo, ali lakomisleno smatraju da se tako nešto ipak neće dogoditi ili da će se to moći spriječiti). Naime, za ova dva oblika krivnje je intelektualna sastavnica identična te se razgraničavaju samo i isključivo u voljnoj sastavnici koja, međutim, u činjeničnom opisu tog dijela pobijane presude u odnosu na te optuženike, kao što je to već naprijed istaknuto, nije navedena.

Prema tome, kako izreka presude pod točkom 1) ne sadrži potpuni opis oblika krivnje za kazneno djelo iz članka 265. stavka 2. KZ/97., a radi se o odlučnoj činjenici koja mora biti opisana u izreci presude, to je izreka tog dijela presude u točki 1) nerazumljiva, kako to s pravom ističe optuženi S. M. u svojoj žalbi.

U pravu je optuženi S. M. i kada u nastavku žalbe tvrdi da prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude ne iznosi nikakve razloge o krivnji optuženika S. M., A. T., P. R. i M. M. u odnosu na kazneno djelo zbog kojeg su proglašeni krivima, čime je ostvaren daljnji oblik bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članak 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. koji se sastoji u tome što u obrazloženju presude nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama.

S pravom optuženi S. M. u žalbi, upirući ponovno na bitnu povredu odredba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., ističe da su optuženici S. M., A. T., P. R. i M. M. proglašeni krivim za kazneno djelo iz članka 271. stavka 2. KZ/97. u vezi s člankom 265. stavka 2. KZ/97. koji zakon nije bio na snazi u vrijeme donošenja presude te da je, s obzirom na prestanak važenja tog zakona, isti bilo moguće primijeniti samo i jedino u slučaju da je prvostupanjski sud utvrdio postojanje pravnog kontinuiteta između tog kaznenog djela i nekog kaznenog djela iz KZ/11. te pod daljnjim uvjetom da to kazneno djelo za počinitelje nije blaže od kaznenog djela iz KZ/11. Stoga, a budući da prvostupanjski sud ni o tom pitanju nije iznio nikakve razloge u obrazloženju presude, to je i prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda na opisani način ostvarena citirana bitna postupovna povreda.

Slijedom svega gore iznesenog, žalbu optuženog S. M. trebalo je prihvatiti te ukinuti pobijanu presudu u odnosu na točku 1) izreke te presude i predmet u tom dijelu uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku. Pritom je, na temelju članka 479. ZKP/08., u povodu te žalbe i žalbi optuženika A. T., P. M., M. M. i M. K., po službenoj dužnosti jednako postupljeno i u odnosu na optuženike A. T., P. M. i M. M. koji nisu

podnijeli žalbu u tom smislu, ali su razlozi zbog kojih je donesena odluka u korist optuženog S. M. od koristi i za te optuženike, uslijed čega su žalbe tih optuženika kao i žalba državnog odvjetnika koji se žali samo zbog odluke o kazni postale bespredmetne.

Također, s obzirom na to da se u konkretnoj situaciji radi o počinjenju kaznenog djela jednom radnjom te nije moguće, u smislu odredbe članka 484. stavka 2. ZKP/08., bez štete za pravilno suđenje razdvajati utvrđenja o odlučnim činjenicama u odnosu na svakog optuženika posebno, to je prvostupanjsku presudu trebalo prihvaćanjem žalbe optuženog S. M., a u povodu te žalbe i žalbe optuženika A. T., P. M., M. M. te M. K., po službenoj dužnosti, u tom dijelu ukinuti i u odnosu na optuženog M. K., slijedom čega je njegova žalba postala bespredmetna.

U ponovljenom postupku, prvostupanjski će sud uzeti u obzir primjedbe iznesene u ovom rješenju, otkloniti navedene bitne povrede odredaba kaznenog postupka te provesti sve do sada izvedene dokaze, a po potrebi i druge, pa će nakon provedenog postupka pažljivo i savjesno analizirati obrane optuženika te sve ostale dokaze pojedinačno te potom i u njihovoj ukupnosti, pri tome osobito razmatrajući postojanje uzročnopsljudične veze radnje ili propusta svakog od optuženika i same konkretne posljedice, nakon čega će donijeti novu, na zakonu osnovanu presudu, koju će valjano i potpuno obrazložiti.

Prvostupanjski će sud također posebnu pažnju obratiti na pitanje utvrđenja i obrazlaganja oblika krivnje za svakog optuženika posebno. Naime, za sada još uvijek nije pouzdano utvrđena odlučna činjenica oblika krivnje optuženika glede osnovnog kaznenog djela odnosno ostalo je sporno kakva je svijest svakog od optuženika bila prema djelu odnosno morala biti, a slijedom toga i kakva je bila, odnosno mogla biti njihova volja.

Naime, s obzirom na to da zaključak o tim subjektivnim odlučnim činjenicama ovisi o svim objektivnim okolnostima u kojima je kazneno djelo počinjeno, treba napomenuti da se u činjeničnom opisu djela pod točkom 1) izreke pobijane presude navodi da je optuženi M. K. 8. studenoga 2004. u popodnevnim satima počeo vršiti rezanje vanjske oplata broda radi otvaranja tzv. tehnoloških otvora, uz prešutno dopuštenje da takve radove na rezanju vrši izvana prema unutra, iako je to suprotno opće priznatim pravilima na radu, a da su optuženici S. M., A. T., P. M. i M. M. znali da je izričito zabranjeno obavljanje radova aparatima za autogeno rezanje s otvorenim plamenikom sa izvanjske strane broda, sve dok unutrašnji dio broda – vanjska oplata u prostoru "dvoboka" ne bude do kraja očišćena od pur-pjene koja je izolacijsko sredstvo, dok dežurni vatrogasac osobno ne odobri obavljanje tih radova, te da, iako su bili svjesni da time izravno krše propise o zaštiti na radu i zaštiti od požara i da zbog toga može biti prouzročena opasnost za djelatnike na čišćenju pjene, pogotovo ako budu istodobno obavljani radovi na čišćenju pjene i na autogenom rezanju čelične oplata broda sa izvanjske strane prema unutra, nisu poduzeli nikakve mjere iz njihove nadležnosti da takav način obavljanja rada spriječe.

Međutim, iz rezultata izvedenih dokaza bi za sada proizlazilo da su dana 8. studenog 2004. radovi rezanja tehnoloških otvora obavljani s vanjske strane uz prisustvo dežurnog vatrogasca i to nakon što je unutarnja strana vanjske oplata tog dijela dvoboka u dovoljnoj površini prethodno očišćena od pur pjene te je, po obavljenom pregledu, prije početka rada dežurni vatrogasac dao odobrenje za rezanje. Dakle, proizlazilo bi da su tog dana radovi

izvođeni u skladu s propisima o mjerama zaštite na radu i općepriznatim pravilima struke, uz sve potrebne suglasnosti.

Prema tome, pritom imajući na umu da su u biću svakog kaznenog djela protupravnost radnje, odnosno nepoduzimanje radnje i krivnja počinitelja u nekom od zakonom određenih oblika te uzročna veza između radnje ili propusta poduzimanja radnje prema posljedici koja se sastoji u povredi zaštićenog dobra, u ponovljenom postupku svakako treba voditi računa da je u konkretnom kaznenom predmetu od ključne važnosti utvrđenje bi li u situaciji da se 9. studenog 2004. rezanju oplata pristupilo na isti način kao dan ranije, dakle, nakon odobrenja vatrogasca i uz njegovu nazočnost, činjenica istovremenog rada i rezača i čistača na mjestima gdje su radili kritične zgrade dovela do konkretne posljedice. Ovo osobito s obzirom na to da bi za sada iz rezultata provedenog dokaznog postupka proizlazilo da su se čistači nalazili u drugom, fizički odvojenom prostoru, na pregradi koja dijeli taj prostor od onoga u kojem je došlo do zapaljenja. Stoga će prvostupanjski sud u ponovljenom postupku u odnosu na ove sporne okolnosti uzroka požara provesti dopunsko vještačenje.

Slijedom svega navedenog, na temelju članka 483. stavka 1. ZKP/08., odlučeno je kao pod točkom I. izreke.

U odnosu na točku II. izreke

U pravu je optuženi I. R. kada u žalbi, ističući da u pobijanoj presudi u odnosu na kazneno djelo zbog kojeg je optuženi I. R. proglašen krivim uopće nisu izneseni razlozi o odlučnim činjenicama u pogledu okolnosti zašto je izvršena zakonska prekvalifikacija terećenog kaznenog djela u svjetlu blažeg kaznenog zakona.

Isto tako, osnovano optuženi I. R. i optužena pravna osoba B. d.d. u žalbama tvrde da je nerazumljiv dio obrazloženja presude u kojem prvostupanjski sud bez dodatnih objašnjenja otklanja kao neutemeljene navode obrane da se u konkretnom slučaju radi o kaznenom djelu iz članka 265. stavka 2. KZ/97., a ne o kaznenom djelu iz članka 263. stavka 2. KZ/97.

Na opisane je načine, i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. koja se u oba slučaja sastoji u tome što presuda nema razloga o odlučnim činjenicama.

Naime, optuženi I. R. je prvostupanjskom presudom proglašen krivim što nije osigurao razradu tehnologije rada na privremenom zajedničkom radilištu izraženom u remontu broda „A.-F.“ kako radni postupci ne bi štetno utjecali na sigurnost zaposlenika, nije osigurao da se rad s opasnim tvarima prilikom rezanja oplata broda obložene lako zapaljivim materijalom pur-pjenom primjenjuju u potpunosti mjere i pravila zaštite na radu te nije izradio pisane upute za provođenje procesa rada sukladno pravilima zaštite na radu, dakle, nije postupao po propisima i tehničkim pravilima o zaštitnim mjerama i time je izazvao opasnost za život i tijelo ljudi te imovinu većeg opsega, pri čemu se kao blanketne norme navode propisi o zaštiti na radu. Opisano je djelo prvostupanjski sud, prihvaćajući pravnu kvalifikaciju iz izmijenjene optužnice, pravno označio kao djelo dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom iz članka 215. stavka 1. i 2. KZ/11., zaključujući na taj način da je djelo ostvario nečinjenjem, ne postupajući po propisima o zaštitnim mjerama čime je izazvana konkretna opasnost za život ljudi.

Prvotnom je optužnicom optuženi I. R. terećen zbog počinjenja kaznenog djela dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom iz članka 263. stavka 2. KZ/97., međutim, državni je odvjetnik uslijed izmjene zakona nakon počinjenja djela, a prije donošenja pravomoćne presude, izmijenio zakonski opis i pravnu kvalifikaciju kaznenog djela, stavljajući mu na teret kazneno djelo iz čl. 215. st. 1. i 2. KZ/11.

Kazneno djelo dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom iz članka 263. stavka 2. KZ/97. čini službena ili odgovorna osoba koja ne postavi propisane naprave za zaštitu od požara, eksplozije, poplave, otrova, otrovnih plinova ili ionizirajućih zračenja, ili te naprave ne održava u ispravnom stanju, ili ih u slučaju potrebe ne stavi u djelovanje, ili uopće ne postupa po propisima ili tehničkim pravilima o zaštitnim mjerama i time izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu većeg opsega.

Kazneno djelo oštećenja zaštitnih naprava na radu iz članka 265. stavka 2. KZ/97. čini odgovorna osoba koja u rudniku, tvornici, radionici ili na drugom mjestu gdje se obavlja neki rad ne postavi zaštitne naprave ili ih ne održava u ispravnom stanju, ili ih u slučaju potrebe ne stavi u djelovanje ili uopće ne postupa po propisima o mjerama zaštite na radu i time izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu većeg opsega.

Kod oba navedena kaznena djela karakteristično je nepostupanje po propisima o zaštitnim mjerama, čime se izaziva konkretna opasnost, pri čemu se kod kaznenog djela iz članka 263. stavka 2. KZ/97. radi o zaštitnim mjerama u širem spektru na bilo kojem mjestu, dok se kod kaznenog djela iz članka 265. stavka 2. KZ/97. radi o mjerama zaštite na radu samo u odnosu na radilište, u čemu leži kriterij za njihovo razgraničenje. Prema tome, slučajeve u kojima se na mjestu gdje se obavlja neki rad u građenju, a pri tome se ne postupa po propisima zaštite na radu pri takvim radovima, u pravilnoj primjeni kaznenog zakonodavstva treba kvalificirati po članku 265. stavku 2. KZ/97., kao što je to uostalom u predmetnom kaznenom postupku učinjeno kod pravnog označavanja kaznenih djela opisanih pod točkom 1) izreke pobijane presude, za koja su optuženici S. M., A. T., P. M. i M. M. proglašeni krivim.

Slijedom navedenog, budući da prvostupanjski sud prilikom rješavanja predmeta optužbe, očito nije u dovoljnoj mjeri uzeo u obzir značenje prethodno razmatranih pitanja koje za sobom neminovno povlače i pitanje postojanja pravnog kontinuiteta odnosno mogućnosti podvođenja radnji opisanih pod točkom 2) izreke presude za koje se optuženi I. R. proglašen krivim, primjenom odredbe članka 3. stavka 2. KZ/11., pod biće jednog od kaznenih djela iz KZ/11., ali i pitanje eventualnog nastupa zastare kaznenog progona s obzirom na raspon kazne zapriječene kazne zatvora, trebalo je, na temelju članka 483. stavka 1. ZKP/08., žalbu optuženog I. R. i optužene pravne osobe B. d.d. prihvatiti te ukinuti pobijanu presudu u odnosu na točku 2) izreke i predmet u tom dijelu uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, slijedom čega je žalba državnog odvjetnika koji se i u odnosu na taj dio presude žali zbog odluke o kazni postala bespredmetna.

U ponovljenom postupku, prvostupanjski će sud, imajući na umu ovdje iznesene primjedbe, ponovno provesti sve već provedene dokaze, a po potrebi i nove, te će nakon brižljive i svestrane analize i ocjene tih dokaza, kako svakog za sebe, tako i u njihovom međusobnom odnosu, potpuno i pravilno utvrditi činjenice na koje će pravilno primijeniti kazneni zakon te donijeti novu i na zakonu utemeljenu odluku, koju će, otklanjajući bitnu

povredu odredaba kaznenog postupka na koju mu je ovim rješenjem ukazano, i valjano obrazložiti tako što će iznijeti razloge zbog kojih je na svoja utvrđenja primijenio određene odredbe kaznenog zakona.

Slijedom svega navedenog, na temelju članka 483. stavka 1. ZKP/08., odlučeno je kao pod točkom II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 15. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Vesna Vrbetić, v. r.